

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Noll László ügyvéd által képviselt felperesnek a alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Nagymihály Tamás ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróságon 28.K.30.605/2009. számon indult és a Fővárosi Ítéltőábla 2010. június 23. napján kelt 3.Kf.27.176/2010/6. számú ítélettel befejezett perben, a jogerős ítélet ellen a felperes által 21. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

i t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltőábla 3.Kf.27.176/2010/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság 28.K.30.605/2009/16. sorszámu, 2010. január 22. napján kelt elsőfokú ítéletében a felperes keresetét az alperes 615/19/2008. számú határozata felülvizsgálata körében elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az alperes keresettel felülvizsgálni kért határozatában a felperesnek az alperesi beavatkozó „ 265 ágyas klinikai építési tervpályázata” tárgyú eljárása körében előterjesztett jogorvoslati kérelmét elutasította. A Fővárosi Bíróság ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 334.§ (1) bekezdése csak lehetőséget ad az alperesnek arra vonatkozóan, hogy az előtte folyamatban lévő

eljárást hivatalból kiterjessze, azonban erre kötelezettsége nincs. Emiatt a bíróság a felperes azon jogszabálysértésre irányuló hivatkozásait, mely alapján a kizárásról szóló határozat alakilag jogszerűtlen, illetve az nem a jogszabályban meghatározott elemekkel került meghozatalra, valamint nem is az arra jogosult szerv hozta meg, nem értékelte. Az ügy érdemében az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a pályázat előkészítésében részt vett. Ezt igazolja a felperes és az alperesi beavatkozó között 2007. október 20. napján létrejött megbízási szerződés, amely döntés-előkészítő tanulmány elkészítésére szólt. A döntés-előkészítő tanulmány és a tervpályázati eljárás dokumentációja több ponton azonos megállapításokat tartalmazott, így egyértelműen rögzíthető, hogy a felperes által a közbeszerzési eljárás megindítását megelőző tevékenységet előkészítő munkának kell tekinteni. Mivel a felperes a döntés-előkészítő tanulmányban a megbízási adatok körében olyan releváns adatokkal rendelkezett, amely nem csak a tervezési adatok, hanem a később kidolgozandó pályázat szempontjából is jelentőséggel bírtak, ez okból az alperes jogszerűen állapította meg, hogy az alperesi beavatkozó alappal zárta ki a felperest az általa indított közbeszerzési eljárásból.

A felperes fellebbezését a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.176/2020/6. sorszámú ítéletében alaptalannak találta és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg kiemelve, hogy a felperes és az alperesi beavatkozó 2007. október 26. napján megbízási szerződést kötöttek a döntés-előkészítő tanulmány elkészítésére, amelynek tárgya az egyetem integrált klinikai központja infrastruktúra fejlesztési koncepciónak kidolgozása volt. A közbeszerzési ügyben eljáró bíráló bizottság 2008. december 15. napján ülést tartott, melyről készült jegyzőkönyv rögzítette, hogy az ülésen mind a tizenegy szavazati joggal rendelkező zsűritag megjelent és a bírálóbizottság elnöke döntött arról, hogy a 21. sorszámú pályaművet kizárja a tervpályázati eljárásból.

A másodfokú bíróság a fellebbezést az eljárás jogi kifogás tekintetében sem találta megalapozottnak. A Kbt. 334.§ (1) bekezdése értelmezésével kapcsolatban arra utalt, hogy a jogszabályhely lehetőséget ad a vizsgálatokon túli jogsértés észlelése esetén hivatalbóli eljárásra. Az elsőfokú bíróság helytállónan fejtette ki, hogy ezen szabályozás csak lehetőséget teremtett az alperes részére, de nem rótt rá kötelezettséget. Az alperes szabad és önálló döntésén múlik, hogy szükségesnek tartja-e a jogorvoslati eljárás kiterjesztését az eredetileg meg nem jelölt, de általa észlelt jogsértésekre.

Az ítéltábla kiemelte azt is, hogy a felperes a jogorvoslati kérelmében tételesen megjelölte a megsértett jogszabályi rendelkezéseket és a kizárás jogalapjaként megjelölt alperesi

beavatkozási állításokkal, tehát a kizáró határozat érdemi indokaival szállt vitába. E körben kifogásolta a határozat meghozatalának körülményeit, annak módját, a határozat tartalmi elemeit és a döntésre jogosultak körét. Az alperes határozata a felperes által a jogorvoslati eljárásban megjelölt és fenntartott jogsértések vizsgálatára vonatkozott és a bírósági felülvizsgálat is az alperes határozatához igazodott.

A Fővárosi Ítéltábla másodfokú ítéletének indokolásában – az ügy érdemében – arra hivatkozott, hogy mindenben osztja az elsőfokú bíróság indokait. A felperes maga is elismerte a jogorvoslati eljárás során, hogy az általa készített tanulmány általánosságban alapozta meg az adott pályázatokat. Az összeférhetetlenséget az a tény teszi megállapíthatóvá, hogy a szerződő felek maguk is a tervpályázat előkészítésének tekintették a döntés előkészítő tanulmányra vonatkozó megbízási szerződést.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Hivatkozása szerint a jogerős ítélet megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdését, mivel az ítéleti megállapítással ellentétben az alperes a döntéshozatalhoz szükséges tényállást nem állapította meg, bizonyítási eljárást nem folytatott le. Sértette továbbá a jogerős ítélet a tervpályázati eljárások részletes szabályairól szóló 137/2004. (IV.29.) Korm.rendelet 18.§ (1) bekezdését, valamint a Kbt. 10.§ (7) és (8) bekezdését. A felperes nyomatékkaal kiemelte, hogy csak az alperesi eljárás után szerzett arról tudomást, hogy a bíráló bizottság nem zárta ki a tervpályázatot, ezt a tényt a kereset beadásakor nem ismerte. Mihelyt az erre vonatkozó adatok ismertté váltak, úgy azonnal hivatkozott arra, hogy érvényes kizárási határozat sem született, ezért téves volt az eljáró bíróság azon álláspontja, hogy ezt a kérdést nem kell vizsgálni. Az érdemi határozat hiánya önmagában jogsértőnek tekinthető és a felperes álláspontja szerint ebben az esetben az alperesnek a Kbt. 334.§ (1) bekezdése alkalmazásával ki kellett volna terjesztenie a vizsgálatot arra nézve, hogy van-e tényleges érvényes kizárásra vonatkozó határozat.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kbt. 334.§ (1) bekezdése szerint ha a közbeszerzési döntőbizottság eljárása során a kérelem, illetőleg a kezdeményezés alapján vizsgáltakon túli jogsértésről szerez tudomást az érdemi határozat [340.§ (1) bekezdése] meghozatala előtt, ezek vonatkozásában hivatalból is eljárhat.

Az első és másodfokú bíróság a Kbt. fenti rendelkezését mindenben helytállóan értelmezte alkalmazta. Mindkét fokú bíróság megalapozottan utalt arra, hogy a Kbt. idézett rendelkezése kizárólag a hivatalbóli eljárás kiterjesztésének lehetőségét biztosítja az alperes részére, ilyen típusú kötelezettsége ugyanakkor nem áll fenn. Az alperes vizsgálhatja, hogy melyek azok az adatok, amelyek a jogorvoslati eljárás kiterjesztését szükségességét alátámaszthatják, de e körben figyelembe kell vennie az előterjesztett jogorvoslati kérelem kereteit, illetőleg azt is, hogy a hivatalból vizsgálható jogsérelem a közbeszerzési eljárásban részt vevők jogait és kötelezettségeit milyen módon érinti. Az ítélet tábla helyesen emelte ki a jogerős ítélet indokolásában, hogy a felperes közbeszerzési eljárásban előterjesztett jogorvoslati kérelmében egyrészt konkrétan megjelölte a véleménye szerint megsértett jogszabályi rendelkezéseket, másrészt érdemben tette vitássá a kizárási indokokat, ugyanakkor nem kifogásolta a kizárási meghozatalának körülményeit és formai követelményeinek hiányát.

Az alperesi beavatkozó döntése a kizárás vonatkozásában érdemi döntésnek minősült, mivel arra hivatkozott, hogy a felperes kizárását a tervpályázatai eljárás előkészítésében való részvétel alapozza meg. Az eljáró bíróságok az alperes ezt minősítő érdemi döntésének felülvizsgálatát végezték el, s mind az elsőfokú bíróság, mind pedig a Fővárosi Ítélet tábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes tevékenysége előkészítésben való olyan részvételt jelentett, amely pályaművének későbbi kizárását megalapozta.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy az ügyben elbírálnak volt azon előadása, amely szerint ténylegesen kizáró határozat nem született a bíráló bizottság részéről. Az eljáró bíróságok a tényállás megállapítása körében vizsgálták a kizárás körülményeit, az elsőfokú bíróság, illetőleg az ítélet tábla is rögzítette, hogy a kizáró döntés meghozatalára 2008. december 15. napján került sor, a döntést a jegyzőkönyvvezető írta alá. Ez azt jelenti, hogy a kizárás tárgyában döntésre került sor, e vonatkozásban az alperesi beavatkozó döntése rendelkezésre áll, így a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott „érdemi határozat hiánya” nem állapítható meg.

E vonatkozásban a felperes részéről téves volt a Ket. 50.§ (1) bekezdésének felhívása is. Az alperest közbeszerzési ügyben is terhelte a határozathozatalhoz szükséges tényállás megállapításának kötelezettsége, ennek ugyanakkor eleget tett és a jogszabályi kötelezettség megtartását mindkét fokú bíróság megalapozottan állapította meg. A közbeszerzési ügy lényege a felperes által előterjesztett a kizárást vitató jogorvoslati kérelem elbírálása volt. Az alperesnek az ezzel összefüggő releváns tényállást kellett

megállapítania, elsősorban abban a vonatkozásban, hogy a felperes pályázati kiírást megelőző tevékenysége és a szerződéses kapcsolatai az alperesi beavatkozóval mennyiben minősülhetnek a Kbt., valamint a 137/2004.(IV.29.) Korm.rendelet szabályai szerint. Ennek vizsgálatát az alperes elvégezte, ezért a határozata törvényességét a jogerős ítélet megalapozottan állapította meg. A 137/2004.(IV.29.) Korm.rendelet a tervpályázati eljárások részletes szabályairól 13.§ (3) bekezdés a) pontja értelmében nem indulhat pályázóként az a személy vagy szervezet, akit a tervpályázati eljárás előkészítésébe vagy más szakaszába bevontak. Helytálló volt a jogerős ítélet azon megállapítása, mely szerint a felperes szerződéses jogviszonya az alperesi beavatkozóval - különösen a 2007. október 26. napján kötött megbízási szerződés alapján - egyértelművé tette a tervpályázati eljárás előkészítésében való részvételt, így a felperes pályázóként nem indulhatott.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott a Korm.rendelet 18.§ (1) bekezdése, valamint a Kbt.10.§ (7) és (8) bekezdései megsértésére. A pályaművek elbírálásának szempontjai a felperes által sérelmezett közbeszerzési eljárás során nem változtak, ugyanakkor a bíráló bizottság a 18.§ (1) bekezdés d) pontja szerint köteles volt kizárni a felperesi pályaművet, mivel a felperessel szemben a Korm.rendelet 13.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti kizáró ok állt fenn. A bíráló bizottság működésére vonatkozó jogszabályi rendelkezések (Korm.rendelet 10.§ -a) felperes hivatkozását a kizáró döntés hiányára, illetőleg formai jogszerűtlenségére nem támasztják alá, ugyanakkor a korábban már rögzítettek szerint az alperesnek a felperesi jogorvoslati kérelem alapján a kizárás érdemét, nem pedig a döntés formai körülményeit kellett vizsgálnia.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, az a Kbt., valamint a Korm.rendelet helytálló értelmezésén és alkalmazásán alapult, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest kötelezte a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az alperes jogtanácsosi képviseletével felmerülő perköltségének megtérítésére. A jogi képviselet költségét a módosított 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdés alapján határozta meg.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesi beavatkozónak értékelhető költsége nem merült fel, így a Legfelsőbb Bíróság az arról való rendelkezést mellőzte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest kötelezte a per tárgyi illeték feljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az Illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése szerinti mértékben.

Budapest, 2011. november 9.

***Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Tibor sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró***

Dr. Kalas